Lietas Nr. A420209625
A42-00657-26/4
ECLI:LV:ADRJRIT:2026:0506.A420209625.4.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2026.gada 6.maijā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese L.Biksiniece-Martinova,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ pieteikumu par labvēlīga administratīva akta, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirts maznodrošinātas personas statuss, mājokļa pabalsts un atlīdzinājums 20 000*euro* apmērā par nemantisko kaitējumu, izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1]Pieteicēja /Persona A/ 2025.gada 17.aprīlī vērsās Jūrmalas Labklājības pārvaldē ar iesniegumu, lūdzot piešķirt mājokļa pabalstu par 2025.gada februāri un martu par mājokļiem /Adrese A/, un /Adrese B/, un 2025.gada 12.maijā ar iesniegumu, lūdzot piešķirt maznodrošinātas personas statusu un mājokļa pabalstu par 2025.gada aprīli par mājokļiem /Adrese A/, un /Adrese B/.

Ar Jūrmalas Labklājības pārvaldes 2025.gada 15.maija lēmumu Nr.1.1-5/N/3893 pieteicējai atteikts piešķirt mājokļa pabalstu par 2025.gada februāra un marta izdevumiem par minētajiem mājokļiem.

Ar Jūrmalas Labklājības pārvaldes 2025.gada 26.maija lēmumu Nr.1.1-5/N/4127 pieteicējai atteikts piešķirt mājokļa pabalstu uz sešiem mēnešiem par minētajiem mājokļiem un atteikts piešķirt maznodrošinātas mājsaimniecības statusu.

Pieteicēja apstrīdēja Jūrmalas Labklājības pārvaldes lēmumus un izteica lūgumu atlīdzināt nemantisko kaitējumu 20 000 *euro*.

[2] Ar Jūrmalas valstspilsētas administrācijas (turpmāk – administrācija) 2025.gada 17.jūlija lēmumu Nr.1.1-39/25N-3306 (turpmāk – lēmums) atstāti negrozīti zemākas iestādes lēmumi, kā arī atteikts atlīdzināt nemantisko kaitējumu. Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Atbilstoši Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 36.panta pirmās daļas 2.punktam, lai saņemtu sociālo palīdzību, sociālās palīdzības lūdzējam nevar piederēt nekustamais īpašums, izņemot vienu nekustamo īpašumu, kurā persona, kura vērusies ar lūgumu pēc sociālās palīdzības, ir deklarējusi savu dzīvesvietu un tajā dzīvo.

[2.2] Pieteicējas deklarētā dzīvesvieta ir vienīgajā viņas īpašumā esošajā nekustamajā īpašumā – /Adrese B/, savukārt faktiskā dzīvesvieta atrodas īrētā dzīvoklī /Adrese A/, proti, citas pašvaldības teritorijā. Tādējādi apstāklis, ka pieteicējas faktiskā dzīvesvietas adrese ir citā pašvaldībā īrētā dzīvoklī, nevis pieteicējai piederošajā dzīvoklī Jūrmalas valstspilsētas pašvaldībā, ir šķērslis mājokļa pabalsta piešķiršanai.

[2.3] Lai saņemtu sociālo palīdzību, pieteicējai ir jābūt gan deklarētai, gan arī faktiski jādzīvo viņai piederošajā nekustamajā īpašumā /Adrese B/. Līdz ar to nepastāv visi labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi un nav pamata piešķirt maznodrošinātas mājsaimniecības statusu un dzīvokļa pabalstu.

[2.4] Nav konstatējama Jūrmalas Labklājības pārvaldes prettiesiska rīcība vai prettiesisks administratīvais akts, līdz ar to neiestājas priekšnoteikums zaudējumu atlīdzināšanai un iestādei nav pienākuma atlīdzināt iespējamos pieteicējas zaudējumus.

[2.5] Pieteicēja kā nekustamā īpašuma /Adrese B/, īpašniece ir atbildīga par viņai piederošā dzīvokļa tehnisko stāvokli un uzturēšanu atbilstošā kārtībā. Situācijā, kad pieteicēja neveic nepieciešamos pasākumus, lai novērstu šķēršļus, kas liedz apdzīvot viņai piederošo dzīvokli, saskaņā ar Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 36.pantu neizpildās kritēriji, lai pieteicēja saņemtu sociālo palīdzību.

[3] Pieteicēja iesniedza tiesā pieteikumu par labvēlīga administratīva akta izdošanu. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[3.1] Apsaimniekotājs neveic dzīvojamai mājai /Adrese B/ nepieciešamos remontdarbus, lai pieteicējas dzīvokļa īpašums būtu apdzīvojams, kā arī pašvaldība neiesaistās minēto jautājumu risināšanā, neuzliek par pienākumu apsaimniekotājam veikt savu darbu saistībā ar dzīvojamās mājas uzturēšanu.

[3.2] Par mājas naudu vairākos dzīvokļos tika iztīrītas apkures ierīces. Pieteicējai par to netika pienācīgi paziņots un pieteicējas dzīvoklī apkures ierīces netika iztīrītas, līdz ar to viņai ir aizliegts apsildīt savu dzīvokli jau no 2021.gada februāra.

[3.3] Kaimiņos iemitinātie cilvēki izlauza griestu pārsegumu zem pieteicējas dzīvokļa. Tika nolauzts arī vienlaidus dēļu klājums, kas bija zem šīfera, izlauzti pirmā stāvā kāpņu telpas dēļi. Ēkas sienās radās plaisas. Pārvaldnieks nepilda Būvvaldes uzlikto pienākumu veikt starpstāvu pārseguma apskati. Pārsegums var iegāzties.

[3.4] Demolēšanas, laušanas rezultātā ēkai nodarīti materiāli zaudējumi un arī pieteicējas īpašumam radīti postījumi, ēka nav tehniskā kārtībā. Tādējādi pieteicējai nav iespējams dzīvot savā īpašumā, un pieteicēja ir spiesta īrēt citu dzīvesvietu.

[3.5] 2021.gada oktobrī sertificēts būveksperts veica ēkas apsekošanu un konstatēja, ka virs pieteicējas dzīvokļa ir nepietiekams siltinājums, bēniņu grīda, kas ir pieteicējas dzīvokļa griesti, ir saplaisājusi un var iebrukt.

[3.6] Nav pamatoti pieteicējai, kas ir pensionāre vecumā pie 80 gadiem, otrās grupas invalīde ar kustību traucējumiem, pieprasīt tērēt, pašai organizēt, meklēt skursteņslauķi un pacēlāju. Pieteicēja tiek diskriminēta, jo kaimiņu īpašumos tīrīja apkures ierīces par mājas naudu, bet pieteicējai tas jādara pašai.

[3.7] Pieteicējas dzīvoklis ir tehniskā kārtībā, bet ēkas tehniskais stāvoklis ir nekavējoši jāuzlabo: jāsiltina bēniņi virs pieteicējas dzīvokļa, jāuzliek pārklājums dzīvoklī zem pieteicējas dzīvokļa, jāatjauno norautie griesti un izolācijas slānis. Pieteicējas dzīvoklī jāiztīra apkures ierīces par mājas naudu.

[3.8] Ja atbildētāja būtu rīkojusies un pieprasījusi pārvaldniekam veikt darbu, tad pieteicējai būtu iespējams dzīvot savā dzīvoklī. Nav pamatoti pieteicējai atteikt pabalsta piešķiršanu, jo pieteicēja ir spiesta dzīvot citur ne savas vainas dēļ, līdz ar to viņai pienākas mājokļa pabalsts.

[3.9] Ar iestādes prettiesisko rīcību pieteicējai ir nodarīti zaudējumi.

[4] Administrācija paskaidrojumā lūdz pieteikumu noraidīt, pamatojoties uz lēmumā minētajiem argumentiem, papildus norādot, ka jautājumi saistībā ar dzīvojamās mājas /Adrese B/, remonta darbiem nav risināmi konkrētās administratīvās lietas ietvaros. Pieteicējai vairākkārt ir sniegtas norādes par darbībām, kādas ir veicamas, lai mainītu pieteicējas situāciju tādā veidā, lai izpildītos visi normatīvajos aktos noteiktie kritēriji sociālās palīdzības saņemšanai.

[5] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma $112.^{1}$panta pirmo un ceturto daļu pirmās instances tiesā administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā, izņemot, ja lietas izskatīšanu mutvārdu procesā tiesas sēdē lūdzis pieteicējs.

Ņemot vērā, ka pieteicēja izteikusi lūgumu lietu izskatīt rakstveida procesā, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Lietā ir strīds par pieteicējas tiesībām uz maznodrošinātas personas statusu un mājokļa pabalstu.

[7] Administrācija atteikusi pieteicējai piešķirt maznodrošinātas mājsaimniecības statusu un mājokļa pabalstu uz sešiem mēnešiem par mājokļiem /Adrese B/ un /Adrese A/, norādot, ka pieteicēja faktiski nedzīvo savā deklarētajā dzīvesvietā /Adrese B/, un piešķirt pieteicējai mājokļa pabalstu par citā pašvaldībā īrētu nekustamo īpašumu nav pamata.

Pieteicēja iebilst, ka viņa ir spiesta dzīvot citur ne savas vainas dēļ.

Tādējādi lietā ir pārbaudāms, vai minētais atteikuma pamats ir tiesisks, un vai pastāv priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

[8] Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 9.panta pirmā daļa noteic, ka pašvaldībai, kuras teritorijā ir deklarētā personas dzīvesvieta, ir pienākums nodrošināt personai iespēju saņemt tās vajadzībām atbilstošus sociālos pakalpojumus un sociālo palīdzību. Tādējādi viens no kritērijiem, lai personai būtu tiesības saņemt sociālo palīdzību, ir deklarētās dzīvesvietas esība attiecīgajā pašvaldībā.

Lietā nav strīda ne par to, ka pieteicējas deklarētā dzīvesvieta ir Jūrmalas valstspilsētas pašvaldībā, ne par to, ka pieteicēja faktiski dzīvo /Adrese A/, kas atrodas citas pašvaldības administratīvajā teritorijā.

Administrācija, pamatojoties uz Ministru kabineta 2020.gada 17.decembra noteikumu Nr.809 ,,Noteikumi par mājsaimniecības materiālās situācijas izvērtēšanu un sociālās palīdzības saņemšanu" (turpmāk – Noteikumi Nr.809) 4.punktu, uzskata, ka nav pietiekami konstatēt, ka personas deklarētā dzīvesvieta ir attiecīgajā pašvaldībā, bet ir arī jākonstatē, ka persona faktiski tur dzīvo.

Noteikumu Nr.809 4.punkts noteic, ka sociālais dienests, ja nepieciešams, apseko iesniedzēja norādīto faktisko dzīvesvietu vai deklarēto dzīvesvietu un izvērtē iespēju sniegt atbilstošu atbalstu. No minētās normas ir secināms, ka sociālais dienests vajadzības gadījumā apseko personas faktisko dzīvesvietu, taču ievērojot to, ka pieteicēja faktiski dzīvo citas pašvaldības teritorijā, tiesa atzīst, ka atbildētāja pamatoti secinājusi, ka minētā tiesību norma norāda uz to, ka sociālās palīdzības saņemšanas priekšnosacījums ir arī faktiskās dzīvesvietas

esība pašvaldības teritorijā, jo citās pašvaldībās esošas dzīvesvietas Jūrmalas Sociālajam dienestam nav tiesību apsekot.

Atbilstoši Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 32.pantam sociālās palīdzības mērķis ir sniegt materiālu atbalstu zemu ienākumu mājsaimniecībām, lai nodrošinātu ienākumus garantētā minimālā ienākumu sliekšņa līmenī un segtu ar mājokļa lietošanu saistītos izdevumus, kā arī sniegt atbalstu atsevišķu izdevumu apmaksai un krīzes situācijās.

Senāts ir uzsvēris, ka pašvaldības sociālā palīdzība ir sniedzama tām personām, kuras objektīvu apstākļu dēļ nav spējīgas pašu spēkiem nodrošināt savas pamatvajadzības (*Senāta 2023.gada 15.marta sprieduma lietā Nr.SKA-88/2023, ECLI:LV:AT:2023:0315.A420285218.18.S, 10.punkts, 2023.gada 21.decembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-547/2023, ECLI:LV:AT:2023:1221.A420293721.15.L, 7.punkts*).

Šā likuma 35.pants noteic, ka pamata sociālās palīdzības veidi ir garantētā minimālā ienākuma pabalsts – materiāls atbalsts naudas izteiksmē minimālo ikdienas izdevumu apmaksai un mājokļa pabalsts – materiāls atbalsts ar mājokļa lietošanu saistīto izdevumu segšanai.

Tādējādi mājokļa pabalsta mērķis ir sniegt personai materiālu atbalstu ar mājokļa lietošanu saistīto izdevumu segšanai. Minētais norāda uz to, ka mājokļa pabalstu var piešķirt tikai par to mājokli, kuru persona lieto, proti, kurā faktiski dzīvo.

Ievērojot minētajās tiesību normās noteikto, kā arī sociālās palīdzības un mājokļa pabalsta mērķi, tiesa atzīst par pamatotu atbildētājas secinājumu par to, ka, lai būtu tiesības pretendēt uz mājokļa pabalstu, personai ir ne tikai jābūt deklarētai attiecīgajā pašvaldībā, bet arī faktiski jādzīvo deklarētajā dzīvesvietā. Turklāt mājokļa pabalsts tiek piešķirts tieši par to dzīvokli, kurā persona ir deklarēta un kuru tā lieto.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja faktiski dzīvo Rīgā, līdz ar to pieteicēja nevar saņemt mājokļa pabalstu par dzīvokli /Adrese E/, kurā ir deklarēta, savukārt mājokļa pabalstu par citas pašvaldības teritorijā esošu dzīvokli Jūrmalas valstspilsētas pašvaldībai nav tiesiska pamata piešķirt, jo to neparedz normatīvie akti, proti, pašvaldība nav tiesīga segt izdevumus par mājokli, kurš atrodas citas pašvaldības teritorijā.

Senāts 2026.gada 21.aprīļa lēmumā lietā Nr.SKA-537/26, kas ierosināta pamatojoties uz pieteicējas pieteikumu, ir norādījis, ka pašvaldības sociālā palīdzība ir sniedzama tām personām, kuras objektīvu apstākļu dēļ nav spējīgas pašu spēkiem nodrošināt savas pamatvajadzības. Mājokļa pabalsts pēc tā jēgas, ņemot vērā arī jau iepriekš norādīto sociālās palīdzības mērķi, ir tāds pašvaldības sociālās palīdzības atbalsta veids, kas ir paredzēts personām, kuras objektīvu apstākļu dēļ pašu spēkiem nespēj segt ikdienas izdevumus par mājokli, kuru tās lieto, un kurām līdz ar to vajag palīdzību pamatvajadzības uz mājokli nodrošināšanai. Lai personai būtu tiesības uz mājokļa pabalsta saņemšanu, ir nepieciešams konstatēt, ka persona faktiski lieto jeb, citiem vārdiem, faktiski dzīvo dzīvoklī (mājoklī), par kuru vēlas saņemt šo pašvaldības sociālās palīdzības atbalsta veidu. Savukārt, ja persona faktiski dzīvo kādā citā dzīvoklī, nevis tajā dzīvoklī, par kuru vēlas saņemt mājokļa pabalstu, un tādējādi faktiski uztur divus dzīvokļus, šāda situācija acīmredzami neliecina par to, ka persona sevi nespēj nodrošināt ar pamatvajadzībām mājokļa veidā, un līdz ar to šāda situācija neatbilst mājokļa pabalsta piešķiršanas jēgai.

Apkopojot norādīto, tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā nepastāv priekšnoteikumi mājokļa pabalsta piešķiršanai pieteicējai. Līdz ar to pieteikums daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirts mājokļa pabalsts, ir noraidāms.

[9] Atbilstoši Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 36.panta pirmās daļas 2.punktam pašvaldības sociālais dienests pirms lēmuma par trūcīgas vai maznodrošinātas mājsaimniecības statusa vai sociālās palīdzības pabalsta piešķiršanu mājsaimniecībai vai atsevišķai personai mājsaimniecībā pieņemšanas izvērtē mājsaimniecības kopējos materiālos resursus, izmantojot valsts un pašvaldības informācijas sistēmās esošos datus un ievērojot to, ka par īpašumu un naudas līdzekļu uzkrājumu neuzskata vienu mājsaimniecības nekustamo īpašumu vai tā daļu, kur savu dzīvesvietu deklarējis un dzīvo iesniedzējs un pārējās personas, kurām ir kopīga saimniecība ar iesniedzēju. Tādējādi gadījumā, ja persona nedzīvo īpašumā, kurā ir deklarēta tās dzīvesvieta, minētais īpašums tiek iekļauts personas materiālā stāvokļa novērtējumā kā īpašums.

Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 7.panta 2.punkts noteic, ka klienta pienākums ir sniegt ziņas par sevi, sadarboties ar sociālo dienestu savas sociālās situācijas novērtēšanā un pildīt sociālā dienesta ieteikumus šīs situācijas uzlabošanai. Šā panta 6.punkts, līdzīgi jau minētajam Noteikumu Nr.809 4.punktam, paredz, ka klienta pienākums ir atļaut sociālā darba speciālistam apsekot dzīvesvietu, ja sociālo pakalpojumu vai sociālās palīdzības saņemšana saistīta ar klienta materiālo resursu novērtēšanu vai dzīvesvietas apsekošana ir nepieciešama, veicot sociālo darbu ar klientu.

No minētajām tiesību normām izriet personas pienākums sniegt pilnīgu informāciju par faktisko dzīvesvietu un par dzīvesvietas maiņu. Neiespējamība apsekot faktisko dzīvesvietu, citstarp minēto pienākumu neizpildes gadījumā, ir šķērslis objektīvai mājsaimniecības materiālās situācijas izvērtēšanai un ir pamats atteikt trūcīgas vai maznodrošinātas mājsaimniecības statusa vai sociālās palīdzības pabalsta piešķiršanu.

Tādējādi apstāklis, ka pieteicēja faktiski nedzīvo nekustamajā īpašumā, kurā ir deklarēta viņas dzīvesvieta, liedz Jūrmalas sociālajam dienestam iespēju apsekot pieteicējas dzīvesvietu un izvērtēt mājsaimniecības kopējos materiālos resursus.

Apkopojot norādīto, tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā nepastāv priekšnoteikumi maznodrošinātas mājsaimniecības statusa piešķiršanai pieteicējai. Līdz ar to pieteikums daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirts maznodrošinātas mājsaimniecības statuss, ir noraidāms.

[10] Attiecībā uz pieteicējas argumentiem par to, ka deklarētajā dzīvesvietā viņa faktiski nevar dzīvot dzīvokļa sliktā tehniskā stāvokļa dēļ, jo tur nav iespējams kurināt krāsni un nav veikta bēniņu siltināšana, tiesa norāda, ka administratīvajā tiesā jau ir izskatītas vairākas lietas, kuras ierosinātas, pamatojoties uz pieteicējas pieteikumiem ar līdzīgiem prasījumiem. Minēto lietu pamatā ir principā tādi paši faktiskie apstākļi kā konkrētajā lietā, atšķirīgi ir vienīgi laika periodi, par kuriem tiek prasīts mājokļa pabalsts.

Piemēram, ar Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 8.decembra spriedumu lietā Nr.A420200423 noraidīts pieteicējas pieteikums par mājokļa pabalsta piešķiršanu par 2023.gada aprīli un maiju. Spriedums stājies spēkā 2024.gada 9.janvārī. Ar Administratīvās apgabaltiesas 2025.gada 4.aprīļa spriedumu lietā Nr.A420236423 noraidīts pieteicējas pieteikums par mājokļa pabalsta piešķiršanu par 2023.gada jūniju, jūliju un augustu. Spriedums stājies spēkā 2025.gada 11.augustā, kad ar Senāta rīcības sēdes lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību. Ar Administratīvās apgabaltiesas 2025.gada 3.jūnija spriedumu lietā Nr.A420114324 noraidīts pieteicējas pieteikums par mājokļa pabalsta piešķiršanu par 2023.gada septembri. Spriedums stājies spēkā 2025.gada 11.augustā, kad ar Senāta rīcības sēdes lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību. Ar Administratīvās apgabaltiesas 2026.gada 4.februāra spriedumu lietā Nr.A420109625 noraidīts pieteicējas pieteikums par mājokļa pabalsta piešķiršanu par 2024.gada septembri un oktobri. Minētais spriedums stājies spēkā 2026.gada 21.aprīlī, kad ar Senāta rīcības sēdes lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību.

Iepazīstoties ar spriedumiem minētajās lietās, konstatējams, ka arī konkrētajā lietā pieteicēja uztur tos pašus argumentus un balstās uz tiem pašiem pierādījumiem. Pieteicēja nav izteikusi jaunus, būtiski atšķirīgus argumentus, kā arī nav mainījušies apstākļi, kas konstatēti iepriekšējās tiesvedībās, tādēļ tiesa nepievērsīsies detalizētam to izvērtējumam.

Tiesa neapšauba, ka pieteicēja šobrīd nevar lietot dzīvokli Jūrmalā tā sliktā tehniskā stāvokļa dēļ, tomēr, ņemot vērā, ka dzīvoklī esošā apkures iekārta ietilpst dzīvokļa atsevišķajā īpašumā, tās uzturēšana darba kārtībā, tostarp savlaicīga tehniskā apkope, ir īpašnieka, konkrētajā gadījumā pieteicējas, pienākums. No pieteicējas norādītā izriet, ka viņa principiāli to nevēlas veikt, jo uzskata, ka tas ir apsaimniekotāja pienākums. Tomēr tieši pieteicēja pati ir atbildīga par sava īpašuma sakārtošanu, un tieši no pieteicējas gribas ir atkarīgs tas, vai tiek novērsti apstākļi, kuru dēļ viņa nevar lietot savu īpašumu. Ievērojot minēto, nav pamata uzskatīt, ka dzīvokļa ekspluatācija nebūtu iespējama tādēļ, ka ir bojāti dzīvokļa griesti un ir nepietiekams bēniņu pārseguma siltinājums. Turklāt tā kā pieteicēja īrē dzīvokli un faktiski dzīvo citas pašvaldības administratīvajā teritorijā, tad prasīt mājokļa pabalstu no Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības pieteicējai nav pamata.

Senāts ir uzsvēris, ka divu dzīvokļu uzturēšana nevar tikt uzskatīta par pamatvajadzību Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma izpratnē (*Senāta 2011.gada 31.marta sprieduma lietā Nr.SKA-139/2011(A42439007) 7.punkts*).

Līdz ar to nav konstatējams, ka konkrētais gadījums būtu netipisks un ka tādējādi sociālās palīdzības nepiešķiršana pieteicējai radītu samērīguma principa pārkāpumu.

[11] Atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā ietvertajam regulējumam viens no kaitējuma atlīdzināšanas priekšnoteikumiem ir iestādes rīcības prettiesiskums, kas konkrētajā gadījumā nav konstatējams. Līdz ar to nav pamata nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanai, un pieteikums arī daļā par atlīdzinājumu ir noraidāms.

[12] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturto daļu, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bijis atbrīvots, pieteikuma noraidīšanas gadījumā pieteicējam ir pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu. Savukārt minētā panta piektā daļa paredz, ka šā panta ceturtajā daļā paredzētais pieteicēja pienākums pieteikuma noraidīšanas gadījumā samaksāt valsts nodevu nav attiecināms uz tiem pieteicējiem, kuri pieteikumu iesnieguši par administratīvo aktu sociālās drošības jomā.

Pieteicēja atbrīvota no valsts nodevas samaksas par pieteikuma iesniegšanu tiesā, bet, ņemot vērā, ka pieteikums iesniegts par sociālās palīdzības piešķiršanu, pieteicējai nav uzliekams pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ pieteikumu par labvēlīga administratīva akta, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirts maznodrošinātas personas statuss, mājokļa pabalsts un atlīdzinājums 20 000*euro* apmērā par nemantisko kaitējumu, izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Biksiniece-Martinova